

AVE MARIA

ŠTEV. 1.

JANUAR 1920.

LETO (VOL.) XII.

Društvom
Najsvetejšega Imena

5-20
Ivana Kirm
834 Tenth St.

VESELO IN SREČNO NOVO LETO.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650). authorized by the
Act of Oct. 6. 1917. on file at the
Post Office of New York, N. Y. By
order of the President, A. S. Bur-
leson. Postmaster General

Entered as 'second-class matter Oct.
20, 1919. at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917.
authorized October 25, 1919.

ZA

DRUŠTVA N. I.

imamo v zalogi

OBREDNIKE. VEZANE, 25,

ZNAKE, (Badges, Regalijs)

z društveno medaljo, —

DRUŠTVENE zastave (Bandere)

Društvene uradne

KNJIGE (REGISTER) ZA

imena in mesečnino,

SV. OBHAJILA IN SEJE.

OBRAČAJTE SE NA NAS

ZA TE STVARI.

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

ROJAKOM V MINNESOTI!

Lepa prilika se naročiti na lista
"Ave Maria" in "Edinost" za vse
slovenske rojake po naselbinah v
Minn. je sedaj, ko hodi naša zastop-

nica **MRS. PREGLET** okrog in na-
bira naročnino. Prav toplo jo pripo-
ročamo vsem rojakom! Vsem bude
z veseljem posttregla!
uprava "Ave Maria" in "Edinosti"

HOČEŠ LEPO NOVOLETNO DARILO?

Dobro. Tu je lepa prilika, kakoršne še nisi imel!

Da razširimo naše liste, zlasti naš tednik "EDI-
NOST," razpišemo za dobo petih tednov, to je

DO 31 JANUARJA

SLEDEČE NAGRADE:

Kdor v tem času ponovi ali na novo naroči list
EDINOST in plača naročnino \$2.00, dobi molitvenik
"AVE MARIA" z velikimi črkami zastoj, ako priloži
še znamko za 10c. za pošiljativne stroške.

Kdor naroči list "EDINOST" skupaj z listom
"AVE MARIA," dobi oba lista za znižano ceno \$3.00
za celo leto.

Kdor naroči oba lista. EDINOST IN AVE MARIA
in plača celo naročnino \$4.00, si dar lahko izbere. In si-
cer ali:

1. Molitvenik AVE MARIA z velikimi črkami,
elegantno vezan.

ali 2. Amerikansko Slovenski molitvenik, s zlato
obrezo,

ali 3. Angleški molitvenik (Prayer Book), elegant-
no vezan,

ali 4. Rožni venček iz biserov, s zlato pozlačeno
veržico in pozlačenim križkom, (krasen darček za
Božič).

Znana Amerikanska tvrdka s cerkvenim blagom
Benziger Bros, pa še posebej oglašja v svojih oglasih,
da daje list "EDINOST" skupaj z njenim leposlovnim
mesečnikom "Benzinger Magazine" za \$3.25 na leto
kdor se pri nas naroči.

To so jako ugodni pogoji! Sedaj pa noge!

EDINOST IN AVE MARIA, bratec in sestrica, mo-
rata v vsako slovensko hišo po Ameriki! Hura, kar na
noge pa bude šlo!

AVE MARIA, 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

JANUAR 10. 1920.

ŠTEV. I.

(VOL. NO.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriški Slovenci.

Uredniški Paberki.

NOVO LETO, veselo in srečno novo leto, dragi mi čitatelj! To je moj pozdrav danes. Da, prav iz srca ti želim, da bi to novo leto 1920 bi-

lo za te leto obilnega blagoslova in obilnih milosti božjih.

Srečo si vošimo za novo leto.

Sreča? Kaj pa je sreča? Ali si že kdaj mislil? Ali je res nekaj takega na svetu, kar se imenuje in kaj naj je sreča?

Ne! Kot omikan človek, kot katoličan ne veruješ v srečo in ne moreš verovati.

Pogani so imeli "boginjo" sreče, boginjo Fortuno, ki baje vodi pota človeška skozi njegovo življenje. Ako ga ta "boginja" zapusti, potem ta človek nima sreče, je nesrečen.

Katoliškemu kristjanu kake "boginje sreče" Fortune ni treba! On veruje v dobrega Očeta v nebesih, katera prosi vsaki dan vse "sreče," ko sklene roki obrne pogled in srce proti nebu in ga pokliče: "Oče naš, kateri si v nebesih". In tega Očeta ljubeznjiva skrb, njegova milost in sodelovanje človeka s to milostjo, — to je vsa sreča, katero more človek pričakovati na zemlji. Kajti naša pot življenja je greh posul s trnjem in trpljenjem. In zato se temu trnju ne moremo ogniti. Trpljenje je naš zvesti spremljevalec! Solza je prišla z nami na svet, šla bode z nami korak za korakom in s solzo bo ugasnilo naše oko.

Ne, ne! To je iluzija! prevara, kdor bi iskal na zemlji popolne sreče.

Zato čitatelj, ali ti morem vošiti "srečo," t. j. leto

brez trpljenja? brez poskušanj? brez solza? brez trpljenja?

Potem bi ti moral vošiti, da takoj umreš v milosti božji in prideš v nebesa! — Le tam je prava "sreča" mogoča. Na zemlji ne!

Zato ti vošim obilo krščanske sreče — to je obilo milosti božje, obilo blagoslova za tvoje delo, obilo potrpežljivosti in obilo gorečnosti v dobrem, da bi si pridobil veliko bogastva na dobrih delih, in na poštenem življenju.

Za to ti v resnici prav iz srca vošim, dragi naročnik! Kaj ti prinaša novo leto?

S črnim zastorjem teme ima novo leto — novo dete — očeta "Časa" zastrto, kar ima pripravljenega za te. Zastonj upiraš svoje oči, da bi predrl to temo te tajnosti večno modrega Očeta v nebesih!

Morda ima Koledar 1920 za te zaznamovan nevidno dan, uro — s črnim križem, — dan, uro tvoje smrti! Morda!

Gotovo je, da boš enkrat umrl!

Kakor gotovo živiš, tako gotovo boš umrl!

Ti naj vošim potem, da bi ne umrl letos? — Ne! Ne bom! Pač pa ti vošim največjo in najbolj potrebno milost — srečno zadnjo uro! Smrt v milosti božji! Smrt z Bogom v srcu, z Jezusom v misli, z Marijo na jeziku in s križem v roki!

Da, dragi zastopniki, ljubljene naročniki, mili nam sodrukniki, blagi dobrotniki: Vaš list "Ave Maria" vam voši v tem smislu prav "srečno novo leto 1920."

NOVO DELO! — Novo leto je samo novo delo, nove skrbi, novi načrti, nov napredek. — To za vsakega človeka, to tudi za naš list "AVE MARIA".

Kako se ti dopade letošnji povečani list Ave Maria?

Lansko leto je šel naš siromaček skozi grenke ure preskušnje.

Vse se je zarotilo proti njemu, vse je hitelo, da ga uniči.

Selitev je vedno neprijetna in pa tudi draga stvar. Dvakrat se seliti je toliko, kakor enkrat pogoreti — so rekli doma. In to smo mi skusili.

Vendar pa so takele krize, takele ure poskušnje za vsako podjetje največje koristi. Katera stvar ne prenese krize, je znamenje, da je slaba, da nima dovolj življenjske moči v sebi.

Ko detice zbolijo in ni močno dovolj — mora umreti. In prav je, da umre, ker bi itak ne vzdržalo obilo drugih kriz, ki čakajo nanj. Vsaka kriza, pa ga okrepi. Odporna sila se z vsakim takim napadom pomnoži in okrepi.

Tako je z vsakim podjetjem. Tako je tudi z našim listom.

In da je to res — evo Vam povečan letnik! Neki naš "prijatelj" nam je za 2. novembra poslal s črnim obrobjeno pismo, na kakoršnih se priporočajo v molitev ranjki, in tam napisal dva "ranjka": "Edinost" in "Ave Maria." No, Bog ve, kako je temu našemu mlademu sosedu in prijatelju pri srcu, ko vidi ta "ranjki" list "Ave Maria" tako lepo spremljen in povečan!? —

In to je res! List "Ave Maria" se je zadnje mesece tako povzdignil in okreпил, da se za to milost ne moremo dovolj zahvaliti ljubi Materi naši v nebesih in našim sotrudnikom. Novi prijatelji, novi navdušeni sodelavci, novi dobrotniki in požrtvovalni podporniki se oglašajo!

Hvala Bogu in Mariji za to!

Vsa gonja proti uredniku lista gonjo vseh protiverških listov — je imela jako blagodejen vpliv za list na vseh straneh! Kjer je Bog, vzlasti, kjer Marija pomaga, tam se "kača" zastonj zviija. Da, zastonj zalezuje Njeno Peto —. Le pridi blizu! Boš videla! In nič ji ni tej kači pomagalo, da je splezala tudi na katol. organizacijo, da se je skrila za katol. ime. Marija je varuhinja svojega lista! Marija bdi nad tem, kar je njenega. Na njo stavljamo izdajatelji vse svoje zaupanje! Vemo, da je vse njeno delo, kar smo še dosegli. Ona, Mati, je vse to dosegla, ne mi! In na njo zaupamo tudi v prihodnje. — Kdor je pa toliko Materi zaupal, pa še nikdar ni bil osramoten.

In s tem prepričanjem in s tem zaupanjem stopamo v novo leto in se lotimo novega dela pri listu "Ave Maria".

NAŠI NAČRTI. Vse delo, da bode imelo vspeh, mora biti urejeno, načrtano naprej vsaj v glavnih potezah.

Ne bomo delali velikih načrtov za letos, ker poznamo svoje slabe zmožnosti. Vendar naj omenimo nekatere načrte, po katerih se bode ravnal list "AVE MARIA"

v tem novem letu.

1. Vsaka številka bode posvečena posebnemu namenu. — Ta, današnja, prva letošnja je posvečena našim možem in fantom, združenim v krasni organizaciji "Holy Name."

Prihodnja bode posvečena našim slovenskim družinam. Itd. Lani smo v eni številki natanjčno naredili načrt. Za tri mesece naprej ga naznanjamo v tej številki. To pa zato, da vedo naši sotrudniki in dopisniki, o čem posebno želimo imeti spisov in dopisov. Lažje bode tudi za nas pri urejevanju.

2. List bode razdeljen v oddelke. "Nekoliko prijateljskih besedi." bode vedno koticček, kjer se bode urednik prav po domače pogovoril s svojimi čitatelji. Kakor naš striček na "Cornerju" z našimi malimi, tako se bode urednik pogovoril s svojimi naročniki o vseh tekočih dnevnih vprašanjih, prav kakor danes!

KATOLIŠKO LEPOSLOVJE, povesti in pesmice — ostane naš najvažnejši del tudi v prihodnje, samo še večjo skrb mu bomo posvetili.

V vsaki prvi številki v mesecu bode poseben oddelk za društva Najsv. Imena mož in fantov. Ta organizacija je tolike važnosti, da mora list "Ave Maria" obrniti vso pozornost nanjo, da mora vse poskusiti, da že obstoječa društva ne zaspe in da se mala sedanja čredica pomnoži v veliko vojsko po celi Ameriki.

Pa še en oddelk bode v tej prvi številki, ki pa bode "punčica našega očesa," to je — Evharistija — Jezus v presv. Zakramentu. Tabernakelj je centrum in fundament naše sv. vere. Zakaj je toliko odpadnikov med nami —? Na tabernakelj smo pozabili. "Brez mene ne morete ničesar." Da, to vemo in tega se zavedamo. Nazaj k Jezusu! Zopet se mora oglašiti večna "molitev" po naših cerkvah! Da, k Jezusu moramo teči v sedanji krizi in ga zbuditi: "Jezus, reši nas! Slovenski narod versko poginja! Glej valove! Glej viharje! ki se vzdigujejo proti tej ladjici vere v slovenskih srcih."

V vsaki drugi številki v mesecu, bode oddelk za naše slovensko ženstvo: za Materina društva in deklinške družbe. Tudi ti dve organizaciji sti velike važnosti.

Zato bode skušal list "Ave Maria" delovati za razširjanje teh društev in za živahnejše gibanje po onih, ki so se že ustanovile.

Ob enem bode pa v tej številki tudi predalček, kjer bode imel "NAŠ STRIČEK" svoj "corner." V to številko smo ga pa dejali za to, ker so "naš Striček" rekli, da je bolje, da so otroci tam, kjer so matere. Veste, tega drobiža se je toliko nabralo okrog ubogega "Našega Strička," da striček, kar zmajuje z glavo. Pomislite samo od 10. — 22. decembra je prišlo nad 100 pisem na Strička. Tri številke "Ave Maria" bi napolnili, ko bi hoteli vse priobčiti. Pa je škoda, ko ne moremo! Kako lepo in ljubko ti pišejo ti naši amerikančki. Vendar, pa saj veste z otroci je težko. Zato se pa ne bomo mogli dr-

žati strogo tega reda glede otrok. Zato jim bomo pa dali večkrat tudi v drugih številkah, da se bodo malo pogovorili s stričkom.

Še en kotichek bomo odprli, kar bode nekaj novega in to bo — Poizvedovalnico Velikrat nas vprašujejo razni čitatelji stvari, ki so jako zanimive za vse čitatelje, ne samo za onega, ki vprašuje. Zato ne bomo več odgovarjali v zasebnih pismih, temveč bomo vedno odgovarjali v listu, v tem koticčku.

Nekaj novega bodo tudi razni znanstveni članki, ki ne bodo nabožne vsebine. Enako razne šale in druge zabavne in podučne stvari.

List "Ave Maria" mora biti list za vse in za vsega. Mora biti verski in nabožni in podučni in zabavni, potem bode še-le dosegel svoj vzvišeni namen.

VELIKO DELO smo si odločili, kaj ne!? Mi imamo vedno veliko korajžo. Toda to delo bi bilo pa gotovo preveliko, ako bi imel list "Ave Maria" samo enega urednika. Toda, pomislite, dragi čitatelji, kakšno veselo novico imam danes za vas, novico, ki vas bode vse srčno zveselila, tako kakor je nas, ki posebno kaže Marijino pomoč pri listu "Ave Maria" — In ta novica je? — — Le poslušajte!

List "AVE MARIA" ima od danes naprej štiri urednike. Oho, to pa že bo, to, kajne? Da!

Z veseljem vam sporočamo, da bode od danes naprej sprejel uredništvo oddelka za možka in fantovska društva Najsv. Imena, Rev. J. J. Oman, slovenski župnik sv. Lovrenca v Clevelandu.

Oddelk o presv. Rešnjem Telesu bode urejeval Rev. J. J. Plaznik, v Des Plaines, Ill.

Oddelk "Našega Strička bode pa urejeval Rev. Fr. S. Mažir, slovenski župnik Sv. Barbare v Springfield, Illinois.

Hej, kaj pa na to pravite? Kaj se Vam ni srce zamisljalo, da so ti čč. gg. tudi prijeli za vajeti in bodo pomagali pri tem tako plemenitem delu?

Da, prisrčno pozdravljeni v imenu tisočev ukaželjnih čitateljev zbranih okrog lista "Ave Marie,"

Da, še le, ko smo si zagotovili pomoč in sodelovanje teh čč. gg., smo si upali list povečati in narediti vse te načrte.

Kaj ni res veliko delo, katero smo začeli in ali ne mislite, da "pri listu Ave Maria" lahko gledate z veseljem v prihodnje leto?

PA ŠE NEKAJ. — Hm, še nekaj vam moramo zaupati. — Še ena reč je, ki je nova, ki je pa bila neobhodno potrebna za izpeljavo vsega tega načrta — nov veliki tiskarski stroj smo dobili, tako zvano "Pres." Ni sicer nova, tudi najnovejša ni, vendar — odlegla bode in — res list "Ave Maria se bode v prihodnje izdeloval doma, v lastni tiskarni, "home made" bo! In ta je pa velikanski napredek! Da se je list zakasnil, da je bil večkrat nereden, ste se jezili na nas. Pa ko bi vi vedeli, kako smo bili mi pri tem nedolžni! Mi smo se bolj jezili. Pa ni pomagalo nič. Odvisni smo bili od tujih tiskarn. Sedaj ne bode več. In vsaka številka, če Bog da, bode vedno že v vaši hiši predno bode dan izdaje.

Seveda, ta naš stroj — zelo drag je, — ni še plačan — na dolg smo ga vzeli. Vendar zaupamo na Vašo pomoč, dragi naročniki. Ko smo sedaj vse tako uredili, smo prepričani, da nam bode vsak naš čitatelj še ta mesec poslal mal darček za ta stroj, da ga bomo plačali. Za ves se trudimo. Vam želimo pomagati. Zato nam morate pa tudi Vi pomagati. In tako začnimo v božjem Imenu, v presv. Imenom Jezusovem in z Marijino pomočjo nov letnik.

Mi se bomo trudili, da bomo list naredili zanimiv, da ga boste radi čitali, uprava bode skrbela za točno pošiljanje, naši zastopniki bodo šli marljivo na delo, vi naročniki nas boste pa podpirali finančno in z dopisi in — hura! in sreča junaška! Naprej z Bogom in Marijo za narod!

UREDNIŠTVO.

Lepo prosimo vse društvene tajnike, da nam gotovo sporoče še ta mesec o delovanju svojega društva, imena odbornikov, kolikrat je bila lani seja in kolikrat skupno sv. obhajilo, itd.

Vzdramimo se, bratje!

Poznaš socialista, ki bi ne bil član socialistovske organizacije? ki bi ne bil

za njo navdušen?

Ti pa praviš, da si katoličan, pa si zunaj društva Najsv. Imena, nočeš v organizacijo katoliških mož in fantov?

Ali misliš, da je to prav?

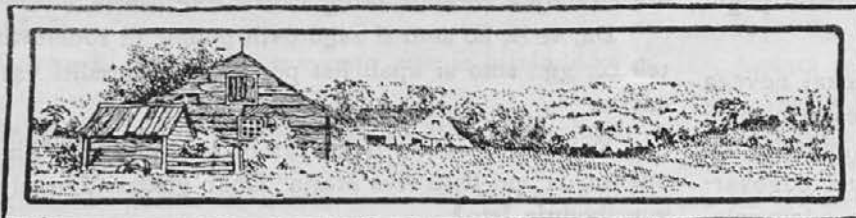
V združenju je moč!

Zato je sovražnik tako močan, ker je organiziran.

Zato smo katoliški Slovenci tako na slabem, ker nismo zjedinjeni, organizirani!

Ali ni že čas, da se tega zavemo?

Imate v vaši naselbini društvo Najsv. Imena?

CENA MIRU.

Rev. J. Plaznik.

AKŠEN sveti večer je bil to!

Megla je bila gosta, da bi jo bil skoro lahko z nožem rezal. Luči so prižgali že ob štirih popoldan.

Bilo jih je pa le malo videti, razven rumenkastega odseva. Potniki, senčne podobe, so hiteli vsak svojo pot, roke v žepu in ovrtnik zavihan čez ušesa.

Ob takih večerih je človek rad doma pri gorki peči.

V svojem skromnem stanovanju pri plapolajočem ognju je sedel gospod Martin in čital brevir.

Ta duhovnik je bil priprosta duša, obdana z vsemi čednostmi. Dolgo je bival med najrevnejšimi ljudmi, kjer je dokazal svojo ljubezen do bližnjega. Vse svoje dohodke je razdal revnim. Da, še dolgove si je nakopal, katere ne bode prav lahko plačal.

Njegovi predstojniki so ga spoštovali. Ko ni imel nič več denarja, je zgubil tudi zaupanje pri petičnih ljudeh. Zato pa je bil prestavljen na dober prostor. Tu mu vsaj stradati ne bo treba, ker bo dobil dovolj povabil na kósilo ali večerjo.

Gospodu Martinu pa je bilo žal, da je moral zapustiti svoj revni okraj, kjer je navadno šel ven zvečer s polno košaro sladkorja, kave, čaja, volnenih nogavic, gorkih srajc in mnogo drugih darov za reveže.

Ravno sedaj je spravil svoj brevir. Položil ga je na mizo k luči, položil svoje noge na drog pred ognjiščem, sklenil roke in mislil na

reveže. Še pred enim letom je bil pri njih. Prodal je še tisto, kar je mogel prodati, da je dal otrokom božična darila. Letos pa je prazna denarnica in ne bo mogel storiti ničesar.

Ko je bil zadnjič zunaj pri kósilu, so imeli na mizi draga jedila in dragocena vina! Porabil je priliko in začel prositi za reveže. Pa brez uspeha. Z žalostjo je mislil na pet sirot, katere je vzela v oskrbo njihova stara mati, in na Celestijo, katera je bila kómaj trinajst let stara, pa je skoro umirala za malokrvnostjo in je bolj rabila mesa in rudečega vina, kakor ona gospa, pri kateri je bil v gostih, ki je bila v nevarnosti, da jo vsak čas zadene mrtvoud. Približevala se je tudi poroka Aleksandrine in Jožefa. Treba bo pohištva. Toda kje se bo vzel denar?

Tako je premišljeval dobri gospod, ko zvonec močno pozvoni. Ker ni imel nobene strežnice, je vstal, vzel svetilko in šel k vratom. Pred vrati je stal močan človek, zaviti v bogat plašč. Vsa postava je kazala nekak ponos in samozavest. Njegov čisto obriti obraz ga je izdajal za Amerikanca.

"Ali imam čast govoriti z gospodom Martinom?" je vprašal uljudno.

"Da, gospod, to sem jaz," je bil odgovor.

"Dovolite, da se vam predstavim: Moje ime je Adam Harrison iz Chicago, trgovec s svinjino. Zelel bi z vami nekoliko govoriti. Prepričan sem, da mi vi boste vtsregli, za kar vas prosim! Za plačilo ne boste dobili majhnega daru.

Zadnje besede so tako vpljivale na gospoda Martina, da je povabil tujca v sobo in mu ponudil stol pri ognju. Nato se je vsedel nekoliko na stran tudi sam in čakal tujčevega pojasnila.

Amerikanec je odložil svoj plašč in se vsedel na ponudeni stol. Prekrižal je noge in pokazal ognju svoje težke podplate.

"Ali res mislite, da sem amerikanec?"

"Jaz —" je začel duhovnik zmeden.

"Res je, da živim v Chikagi, odkoder prihajam. Tudi ni moje ime Adam Harrison! Jaz sem Renaudel, nekdanji bankir banke Taubourg Saint-Honore, ki je pred nekaj leti pobegnil z denarjem in bil obsojen na dvajset let težke ječe."

Duhovnik se je nehote zganil.

"Četudi me niste nikoli videli, ste gotovo slišali o meni. Vi ste bili spovednik moje pokojne žene. Če bi bila ona živela, bi bil morda jaz ostal pošten. Gotovo ste tudi slišali o mojem zločinu in obsodbi."

Duhovnik je pokimal.

"Tudi jaz sem vas poznal. Moja žena je večkrat govorila o vaši prijaznosti do revežev, ker sem vas poznal kot dobrega moža, ki me ne bo izročil oblastem, sem prišel zaupno k vam. Ali sem imel prav?"

"Gotovo," je jecljal duhovnik. "Ničesar se vam ni treba bati od moje strani. Moj stan mi veleva, da sočustvujem z vami. Kako naj vam pa pomagam?"

Renaudel se ni mogel zdrževati smeha, ko je gledal duhovnikov nemir. Duhovnik reče nato:

"Gospod, vi se lahko smejete.

Jaz pa ne morem pozabiti vašega pregrešnega dejanja. Koliko družin ste vničili in jim prizadeli nezmer-no gorja."

"Če sem se pa vrnil, da popravim škodo?" je rekel nekdanji bankir in izvlekel iz žepa veliko denarnico in jo položil na mizo poleg duhovni-kovega brevirja. Tu so trije "draf-ti" treh mogočnih bank; ti vsebuje-jo celo svoto, s katero sem pobegnil, in obresti. To je samo za velike up-nike. Malim sem vse povrnil po po-šti. Naslove teh večjih upnikov i-mam tukaj. Dovolite mi, da bom tu-kaj pokadil nekaj smodk, med tem, ko nesete ta denar upnikom in pri-nesete nazaj podpisana potrdila. Voz čaka zunaj. Vozniku sem dal nekaj posebej, da vam bo na razpo-lago. Potrdila so v listnici, priprav-ljena za podpis. Ko se vrnete, bom vzel isti voz na postajo St. Lazare in odtam vlak v Havre. Jutri zjutraj se vkrcam za Novi Svet. Za plači-lo dobite tisoč frankov za vaše reve-že. Ste zadovoljni?"

Duhovnik je bil popolnoma izne-naden. Bilo je res čudovito. Goljuf in on sedita pri ognju, kakor dva prijatelja! Tat jemlje milijone iz že-pa, kakor bi denar padal z neba! Pa tisoč frankov za njegove reveže — dovolj za božično darilo za pet sirot, za vino in meso za Celestijo in za poroko med Aleksandrino in Jo-žefom.

Kakor bi bilo vse lepa povest. Duhovnik je vstal, da se prepriča, da ne sanja. Toda, res; bila je resni-ca. Tu pred njim sedi mož tako mir-no, kakor doma.

"Ste zadovoljni?"

Duhovnik ni takoj odgovoril. Ne-kaj je vznemirjalo njegovo vest. Odkod je prišel denar? Morda ni čist? Morda cena krvi?

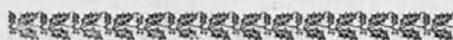
"Dovolite mi eno vprašanje," je rekel. "Odkod ste dobili toliko de-narja?"

"Pošteno," je rekel Renaudel brez obotavljanja. "Po ameriškem načinu: z delom, kupčijo in močno voljo. Ves denar in kar ga še imam sem dobil z mesarije. Pri špekulaci-

ji sem zgubil vse, kar sem vkradel, ko sem prišel v New York s svo-jim sinom v naročju, — sedaj je osem let star, — sem imel samo dvajset frankov v žepu. Toda, vi se še vedno obotavljate. Govorite od-krito!"

"Upam, da vas ne bom žalil, če vprašam še eno prašanje, vi ne zgle-date kot spokornik. Kaj vas je na-potilo, da hočete popraviti storjeno krivico?"

"Prav nič nisem užaljen in vaša radovednost je čisto naravna. Če hočem resnico povedati, moram re-či, da nisem mislil na kaj takega pred enim letom. Živel sem pod

Veselo in srečno novo leto!
Slovenskemu narodu v Ameriki in doma!

imenom Harrison kot Anglež, kateri je bil vzgojen v Marseillesu. Sreča se mi je smejala in ni mi bilo žal za preteklost. Moja vest se je zbu-dila lansko leto o božiču."

Duhovnik ga je čudoma poslušal. "Saj znate, kako obhajajo božič v deželah, kjer se angleško govori — Žena nekega mojega kupčijskega tovariša je povabila na božičnico mene in malega Viktorja. Mimogre-

de rečeno, jaz ljubim svojega sinčka iz celega srca. Spominja me na mo-jo ženo, ko je bila moja vest še či-sta. Vzel sem ga s seboj. Jedel je slaščice in skakal okrog božičnega drevesca, ki je bilo obloženo z da-rovi in svečicami. Gledal sem ga in se veselil z njim. Četudi nisem ve-ren človek, sem vendar čutil, da je nekaj veselega v krščanskem pra-znovanju, ko malčki podele s svo-jim veseljem tudi starejšim nekaj nedolžnosti in čistosti. Prvič po svojem zločinu sem čutil nekaj slad-kega in bridkega, kar je omečilo moje srce. Ravno tedaj se je moj mali vtrudil samega veselja, mi sple-zal na koleno in položil svojo gla-vico na ramo in zaspal. Da bi ga budil, sem rekel:

"Viktor, nocoj ne smeš pozabiti dejati nogavico poleg dimnika!"

Odprl je oči in rekel:

"Saj ne bom! Ali veš, papa kaj bi rad dobil? Zaboj malih vojakov, pravih vojakov v rudečih hlačah, kakoršne sem videl v parku, kamor me je strežnica jemala, ko sem bil majhen. Saj veš, ko sem bil še na-pravljen, kakor mala deklica, ko je bilo moje ime Toto Renaudel?"

Ko je otrok izrekel zadnjo be-sedo, je zaspal.

Viktor, ki je bil štiri leta star za časa mojega bega, se je spominjal imena, imena, katerega sem oneča-stil! Mraz me je stresel pri tej mis-li. Ono noč sem čul pri njegovi po-stelji kot žrtev morečih misli. Dejal sem sam pri sebi, da vživam vese-lje, katero nisem zaslužil. Nekoč se lahko pravica posluži dečkovih ust, da me pograbi. Ker je Viktor znal ono ime, lahko kdo kaj izvleče iz njega, da me spoznajo za tatu. Te-daj sem sklenil, da hočem vse vrniti z obrestmi vred in dobiti pismena potrdila, da jih pokažem svojemu si-nu, če bi kedaj zvedel resnico. Moj sklep je bil storjen, velik del moje-ga premoženja je v tej listnici. Do-volj pa se imam da znova začnem."

(Dalje prihodnjč)

GLASNIK
DRUŠTEV
NAJSVETEJŠEGA IMENA

DRAGI BRATJE DRUŠTVA
NAJSV. IMENA.

štvo mož in fantov.

* * *

"Posvečeno bodi tvoje ime!" ta prošnja se dviga iz milijonov in milijonov src dan na dan že dva tisoč let proti nebu.

Skozi dva tisoč let že milijon in milijon vernih src prednaša to srčno prošnjo pred prestol Večnega Boga.

In to po pravici! Saj to ni zadeva nikogar drugega nego nas ljudi, nego naših src. Bog je srce naših src, je duša naše duše. Kakor bi telo umrlo, ko bi ne bilo v prsah srce, iz katerega izhaja oživljajoča kri, kakor bi bilo telo mrtvo, ako bi ne bilo duše v njem, tako bi umrlo naše srce, ako bi ne bilo drugega srca v njem — Srca božje ljubezni, iz katere izhaja vse oživljajoča ljubezen, tako bi bila naša duša mrtva, ako bi je ne oživiljala milost božja.

Tako naše srce, tako naša duša! Tako pa tudi srca vseh ljudi, tako duše vseh ljudi.

"Posvečeno bodi tvoje ime!"

Da, čim bolj bode to sv. Ime med nami posvečeno, češčeno ljubljeno, čim večja bode moč, čim večji bode vpljiv tega božjega Imena na srca človeška, na duše ljudi, tem srečnejše življenje na zemlji, tim lepše naše bivanje tukaj, tem srečnejše bomo živeli in tem srečnejše bomo mi ljudje umirali.

Božje ime je že itak dovolj češčeno v vesoljnem stvarstvu. To ga časti in slavi z nebeško himno slave in časti brez prenehanja. Vsaj solnček na nebu samo Njemu v čast sveti kakor nezmerena "večna luč," pred Neskončnim Tronom božjega nezmernega svetišča — celega stvarstva.

Vsaj se lunica samo Njemu v čast smehlja. Saj milijoni zvezdic le Njemu v slavo migljajo! Vsaj morje pestrih cvetic, zelenih gozdov in trave le Njemu v čast cvete in zeleni. Ptiček na vejici, komu drugem dovoli svojo sladko pesmico kakor Njemu, ki ga je vstvaril in ga ohranja?

Da, "posvečeno bodi tvoje Ime!"

* * *

To prošnjo, to srčno željo vseh milijonov kristjanov uresničiti, pomagati, da se vresniči v vseh srcih, da se vsa vnamejo v ljubezni do Njega, vzlasti pa naša lastna, tvoje srce, dragi brat, moje, nas vseh, to smo sprejeli kot nalogo svojega življenja ko smo stopili v to društvo in smo se celo s posebno prisego zavezali, da jo bomo vršili.

"En mož — ena beseda."

To bi moralo veljati o nas možeh, in fantih!

Kar mož, kar fant obljubi, ali kakor pravimo — za kar "da besedo" to mu mora biti sveto, da tudi izvrši. Ako se pa za to zaveže še s posebno prisego — o potem pa da kri in življenje samo da bode to izpeljal.

Naj pridejo poskušnje, kjer pride na poskušnjo njegova zvestoba, če bode držal svojo besedo, svojo prisego, ali ne, ko pridejo namreč težave, ko se treba izpostaviti nekaterim težavam, zaničevanjem, škodi na premoženju, prestatu preganja-

nje itd. — mož bode mož beseda, fant bode junak!

* * *

Možje in fantje! Tako ste se vi zavezali s posebno **društveno prisego**, da boste med Ameriškimi Slovenci apostoli Najsv. Imena.

Kako je potrebno to vaše delo! Ali ne vidite tisoče uničenih slovenskih — nekdanj vernih src? Ali ne vidite tisoče naših, slov. otročičev, katerih očetje so rdeči "moderni turki" zaslepili — kako ti očetje vlečejo za seboj v strašno sužnost brezverstva sebe, in te svoje nedolžne otročiče?

Da, veliko je dela med nami o tem oziru!

Možje, fantje, gnete po kat. naših organizacijah in društvih! Glejte po naših naselbinah, glejte po naših društvih!

In vendar ali je vse izgubljeno?

Ne! Ničesar še ni izgubljeno. Vse se da še rešiti. Slovenska srca so preblaga, premila, da bi ostala v podivjanem brezverstvu, so prepesniška, da bi mogla prenašati dolgo tako trivijalnost brezverstva ali celo posirovele protiverske gonje.

Zato, vaše društvo ima velikansko nalogo! Vaše društvo je oddelek križarske vojske med nami za osvobodjenje naših s krvjo odkupljenih narodnih vetinj —! O, koliko lahko storite v vaši naselbini, ako se vi vsi navdušite za vzvišena načela vašega društva, ako se ojunate za vzvišeno delo, katerega ste sprejeli! Koliko zapeljanih revčkov, lahko pripeljate nazaj! Koliko razdvojenih src lahko ozdravite! Koliko ubogih sužnjevi strasti lahko osvobodite! Koliko nedolžnim otročičkom daste lahko nazaj očeta, da bo njih vodiik ne k hudiču, ne za

Herodom, temveč k Kristusu! pred tabernakelj, k srečnemu življenju in srečni smrti!

Možje, društveniki, se zavedate te svoje moči? Se zavedate, da ste vi kakor velik "power-house," kjer je električna moč, ki lahko žene tovarne, "kare" itd. ki lahko sveti, lahko greje? Boste razpeljali žice (drate) te svoje sile po vaši naselbini, po hišah, po društvih, po srčih? Ali boste pustili ta "power-house," da stoji v naselbini brez koristi, ali da celo razpade?

Možje, kolika škoda bi bila to za čast božjo, kolika škoda za vašo cerkev, kolika škoda za narod, družine, za vas same!

* * *

Zato, nedelja presv. Imena je tu! Dan je tu, da se obnovimo z novim duhom, z novo gorečnostjo. Društva, ki ste bila ustanovljena, na noge! Nazaj na delo! Skličite se! Zberite se! Začrtajte si novo delo! Znova primite za pljug! Z nova pljunimo v roke in — iti mora! Kaj ne da boste.

* * *

V vaši naselbini še nimate tega društva? — Kdo je kriv, da ga ni?

Možje na noge! Organizirajte se! Društvo Najsv. Imena je delo katoliških lajikov. Lajiki so ga ustanovili in lajiki ga največ razširili!

V naselbinah, kjer tega društva še ni, vabimo možje, da se pridružijo k naši tu v Chicagi. Ker tu sem kmn wwa zbm lij z zb k nam na "Ave Maria" piši. Ustanovili bomo poseben oddelek onih, ki se bodo priglasili iz raznih naselbin in njim prilagodili pravila. Tako se bodo iz marsikake naselbine v začetku lahko tu pri nas priglasili posamezniki. Ko jih bode pa dvanajst, jih pa bomo mi od tu organizirali in vodili.

Slovenski katoliški možje! Slov. kat. fantje! Časi so resni! Časi so nevarni! Poglejte velikansko rdečo vojsko, ki se pod zastavo upora nanajhuja s strašnim srdom, s strahrskana s strašnim srdom, s stražajo vašim oltarjem in vašim ognji-

ščem. Oboje hočejo podreti. Strašno so že močni!

Slovenski katoliški možje in fantje! Poglejte nesrečno krvavečo Risijo! Poglejte nesrečno uničeno Meksiko! Kar se godi tam, to se jutri lahko začne goditi pri nas.

Morda misliš, da to ni mogoče?

Brat moj, poglej okrog sebe! Poglej po naselbini! Vidiš temne obraje naščuvanih tvojih lastnih sobratov, sorojakov kako so že naščuvani, kako so preslepljeni, kako so že prevzeti tega duha, da samo komaj čakajo ugodne prilike, da se to izvede?

* * *

Vas to ne bode zmodrilo? Vas to ne bode navdsšilo? Vas to ne bode zbudilo?

Dobro potem vas bodo zbudile puške, gilotine, s katerimi te bodo morili in klali, potem te bode zbudil krik in jok nesrečnih žrtev teh rdečih sovražnikov.

Ne, ne! Danes ni več mogoče biti nevtralen! Ali se odločiš za I.H.S. ali pa za anti I.H.S.? Kdor danes z nami ne pobira, ta razstresa. Kdor danes ni s Kristusom, je že s tem proti Njemu!

Zato, slovenski možje in fantje, na noge! Skupaj! V društva Najsv. Imena!

Čč. gg. slovenske župnike pa v imenu slovenskega naroda prosimo: Na čelo katoliškega moštva! Organizirajte nas in nas vodite v boj za vse, kar je svetega in vzvišenega, kar vse je zapopadeno v enem samem imenu: I.H.S.

* * *

O Gospod Jezus: "Posvečeno bodi tvoje ime!" tudi med nami Ameriški Slovenci!

O Jezus, dobri pastir, pridi tudi za izgubljenimi slovenskimi ovčicami, zadeni jih zopet na ramo in prinesi jih nazaj na tvojo sladko pašo, v svojo srečno čredo!

Imate v vaši naselbini društvo Najsv. Imena?

Imate v vaši naselbini društvo Najsv. Imena?

V pričo Sv. Jeronima je hudoben človek preklinjal božje ime. Sv. Jeronim je poln ogorčenosti vstal in si prepovedal vpričo njega preklinjati in je dejal: "Psi se potegnajo za svojega gospodarja in lajajo zanj. Jaz bi bil slabši kot pes, ako bi se ne potegnil za svojega Boga, ako bi molče poslušal preklinjanje presv. Imena. Zato umreti moram, molčati pa ne, kadar slišim take govorce!"

Ta oddelek "Pod zastavo IHS" bode stal en oddelek v letošnjem letniku in sicer v prvi številki vsakega meseca.

Uredništvo tega oddelka je prevzel iz posebne prijaznosti Rev. John J. Oman, slovenski župnik sv. Lovrenca cerkve, v Newburgh, Cleveland, O. Ta častiti gospod bode žrtvoval vsaki mesec nekaj časa, da bode skušal slovenske možje in fante navduševati za društvo Najsv. Imena, že obstoječim društvom pomagati pri njih delovanju, kjer jih še ni, bode skušal doseči, da se ustanove. Pred vsem bode pa vodil vas, slov. katol. možje in fantje, da se boste sami začeli zanimati za ta društva, da boste sami pridno o njih dopisovali, pridno sami sebe navduševali — ogenj sam sebe najboljšje vnema — sami sebe vodili, dajali nasvete.

Sedaj pa možje in fantje na delo! Amerikanski mladeniči, ki ne znajo slovensko, naj pišejo kar v angleščini!

S tem upamo, da bode list "Ave Maria" storil velik korak naprej za dobro in napredek vee in naroda!

Imate v vaši naselbini društvo Najsv. Imena?

Ali si član društva Najsv. Imena. -- Zakaj ne?

Imate v vaši naselbini društvo Najsv. Imena?

MARKO PLUT

KAKO USTANOVITI DRUŠTVO NAJSV. IMENA?

Društva Najsv. Imena so najpogotnejša društva med katoličani sedanjih dni.

Vsi škofje so navdušeni za ta društva in vsi jih jako toplo priporočajo svojim vernikom.

Jako lepo so ta društva organizirana po vseh večjih naših škofijah Združenih držav.

Chicaški nadškof Mundelein je apostol teh društev. Že v Brooklynu je imel ta društva lepo izpeljana. Še lepše jih je razvil v Chicagi. Naprej in naprej povdarja, kako želi, da bi vsaka župnija v njegovi škofiji imela to društvo.

Kjer je toraj duhovnik navdušen za to društvo, tam ne bode šlo težko. Z lahkoto se bode ustanovilo in z lahkoto razširilo.

Kjer duhovnik, ali nima časa, ali se ne zanima zanj, tam je težje.

Vendar pa, ali je tam nemogoče ustanoviti tako društvo? Ne! Mogoče je!

Društvo Najsv. Imena je organizacija lajnikov, katero so lajiki začeli in največ lajiki sami razširili.

Zato vsaka naša naselbina lahko dobi tako društvo. Sami lajiki, t. j. sami možje in fantje si ga lahko ustanove.

Morda zmajuješ z glavo: češ to vendar ni naše delo.

Prijatelj, kdo pa ustanovlja socialistiške klube, protiverska društva?

Ali ne sami možje in fantje?

Zato možje in fantje po slov. naselbinah, na noge! Če nimate še tega društva ustanovite si ga!

Kako?

Poslušajte:

a.) Vsi, ki imate veselje do tega lepega društva — priglasite se najprej za sprejem tu k nam!

b.) V naselbini poznate še nekaj mož, ki so z Vami istega duha. Prigovarjajte jim, naj store isto!

Tako bode začetek storjen, ko se prvi priglasijo. Počasi bosta dva, bodo tri je in itd. Malo agitacije pa bode šlo.

c. Ko vas bode pa že vsaj 12, vam bomo pa dali nadaljnih navodil kako in kaj.

Vstopnina v Društvo Najsv. Imena je \$1.00 in prispevki so pa 10c. mesečno.

Na 16 strani imate vstopni listek. Izstrižite ta listek, ga izpolnite in ga nam pošljite. Od tu boste pa dobili društveni uradni znak in

"Obrednik," t. j. društvena pravila, lično knjižico, ki vam bode dala natančnejša pojasnila.

Kjer je pa mogoče nabrati vsaj 12 mož in fantov, ki so pripravljeni stopiti v društvo, tam pa

a.) pojdite prositi g. župnika, da bi Vam pomagal ustanoviti to društvo. Če mu bode mogoče to storiti, je stvar vsa rešena.

b.) Če mu ni mogoče, potem greste lahko sami naprej. Skličite takoj sejo in napišite vsa imena. Vse to pošljite k nam in dali vam bomo vsa nadaljna navodila, po katerih se boste lahko ravnali in se razvili v lepo društvo, ki bode vam v veselje in korist in v korist naselbini.

Fantje in možje, poskusite!

KAKO OHRANITI DRUŠTVENO ŽIVLJENJE ŽIVAHNO.

Društvo Najsv. Imena bi se nazadnje še ustanovilo. Ni še tako težko.

Težko pa je po teh društvih ohraniti živahno življenje, ohraniti jih čila in delavna.

1. Duhovni vodja Chicaške škofijske unije škof Mc Gavick priporoča kot glavni pogoj tega življenja **redne mesečne seje** in redna mesečna skupna sv. obhajila. Kjer se bodo opustile te redne mesečne seje ali se bodo vršile samo redkokdaj, tam bodo začela društva hirati in pešati. Zato naroča naj se po vseh društvih vrše redno vsaki mesec seje in skupna sv. obhajila.

Tudi slovenskim društvom velja isto in to priporočilo je gotovo velike važnosti tudi za vsa naša dru-

štva. Zato mi našim društvom priporočamo redne mesečne seje in pogostejša skupna sv. obhajila.

2. Od več društvenih predsednikov smo pa dobili vprašanje, o čem bi se naj pa pri teh društvih razpravljalo, da bi bile seje zanimive, da bi se jih člani radi udeleževali. In kako bi naj se vodile?

Da, res je! Mi Slovenci smo navajeni samo na seje podpornih društev! Tam se govori in krega o podpori, o assesmentih itd. Drugačna društva med nami niso znana, ali vsaj dosti ne.

Toda ali nimamo nič drugih potreb kakor samo smrt in bolezen? Kaj pa proučevanje naših verskih razmer? Kaj pa naše delavske razmere? Kaj pa naša izobrazba? Kaj pa svetovne razmere? Ali se vse to nas katoliških mož nič ne tika? Da, v tem je še velika, velika vrzel med nami, je še neobdelano polje, ki čaka pridnih rok.

V tem oziru vabimo vse člane raznih društev, da se izrazijo, kaj oni mislijo.

Mi smo se odločili vsaki mesec v prvi številki najmanj tri strani posvetiti samo organizacijam Najsv. Imena. Tu imate sedaj gg. duhovni voditelji, kakor tudi člani lepo priliko, da se začnete sami oglašati. Skrbeli bomo, da bodo člani imeli list "Ave Maria" vsaki mesec povsod i že pred drugo nedeljo v mesecu v rokah.

Mi od naše strani bomo priobčili za vsaki mesec mali nagovor na člane in malo navodil, o čem bi se naj morda pri seji razpravljalo.

Društva naj se potem o tej točki pogovarjajo in razpravljajo. Zapisnikar naj bi ob kratkem zapisal misli večine članov in to sporočil v list. Tako bodo vsi drugi člani čitali, kaj je kako društvo mislilo.

3. Jako priporočamo redna mesečna predavanja, ali vsaj štirikrat ali petkrat na leto. Kak slov. duhovnik iz sosedne naselbine, ali kak

zaveden katoliški mož, naj bi se povabil. Kjer je dovolj članov in člaki razumejo angleško. Chicaška vabil angleški govornik. Chicaška unija ima 8 sodnikov, ki so se zavezali, da bodo šli predavat po društvih, kjerkoli jih bodo povabili.

4. Clevelandsko mladeniško društvo H. N. pri Sv. Lovrencu ima vsaki mesec debate. To je krasna misel posebno za mladino. V čem obstoje debate? V tem da se vzame kako vprašanje iz vsakdanjega življenja in eden ga zagovarja, drugi

pa skuša pobiti. V to debato posežejo potem vsi člani in vsak pove svoje. Vsaka stranka skuša pridobiti več pristašev za svojo misel. — Take debate silno bistre razum in mladina se pripravlja, da bode zmožna vsikdar nastopiti javno in braniti svoje prepričanje ali pobijati zmoto.

5. Knjižnica, društvena soba, kjer se člani lahko zbirajo k zabavi in razvedrilu ali k prijateljskim pogovorom, silno pomagajo za društveni napredek.

NALOGA MOŽKIH IN MLADENIŠKIH DRUŠTEV NAJ-SVETEJŠEGA IMENA.

Govor Rev. Venceslava Šolar OSB.
V Chicago ob priliki zadnje
40-urne pobožnosti.

Mili možje in fantje Slovenci! Biser vseh pobožnosti se danes obhaja v vaši cerkvi.

Krona vsega bogočastja, poleg svete maše, je 40-urna pobožnost. Tu klečimo pred Jezusom v presvetem Rešnjem Telesu pričujočim kakor klečijo v nebesih angelji in vse vrste zveličanih duhov pred prestolom Najvišjega. V takih trenutkih bi morala vladati pravzaprav slavnostna tišina. Govoriti bi moralo le srce k Srcu vseh src. Govornik bi moral biti Jezus sam, ne pa ubog grešen človek.

Toda Jezus je nehal govoriti. Nehal je učiti osebno. Na dan svojega vnebohoda je poveril to nalogo svojim apostolom in učencem, svojim vernim izvoljencem, ki naj razneso slavo njegovega svetega Imena med vse narode, v vse dežele in to do konca časa.

Poveril je to sveto nalogo, nalogo razganjati temo brezverstva in prižigati luč svetih resnic — **možem!**

Teh mož pa si ni izbiral iz učernih in bogatih slojev in stanov. Šel je namreč med uboge delavce in tam si je izvolil svoje poslance. Delal je pač po zgledu svojega nebeškega Očeta. Mož je bil prvi človek, katerega je Bog vstvaril in imenoval kralja vsega stvarstva.

Noeta si je Gospod izbral kot rešitelja človeškega rodu iz vesoljnega potopa.

Mojzesu je Bog izročil svoje postave, katere so še danes podlaga vsemu človeškemu pravosodju.

Aron je peljal izvoljeni narod v obljubljeni deželo.

Prerokov se je Bog posluževal, da je učil in vodil svoj narod. Kot na malem otoku sredi nepreglednega morja poganstva obvaroval je pri

izvoljenemu narodu pravo vero in prave pojme o vseh večnih resnicah, nedotaknjene, dokler ni prišel njegov Sin, ki je to vero potrdil, obnovil, spopolnil, razložil, posvetil in slednjič zapečatil s pečatom svoje lastne krvi.

Ob Genezareškem jezeru je bilo ko si je Gospod Jezus izbral nevedne, neuke može, ki naj bodo zmagalci poganškega sveta. Povedal jim ni tedaj, za kaj jih je odločil. Rekel jim je samo: "Pojdi za menoj!" In vsi ti možje so pustili vse in res šli za njim brez vprašanja, ne vede ne zakaj in ne kam. Verovali so v Njega. Vedeli so, da On ni človek. Ljubili so ga, ker jim je bil dober in milostljiv. In to njih vero in ljubezen je utrjeval v njih še nerazsvetljenih srcih in razumih tri leta in jo konečno kristaliziral v najsvetlejši kristal goreče ljubezni in nadnaravne nepremagljive vere.

Kakor žarnica v temni noči zažari in razsvetli vso pokrajino, tako je zablestela sveta vera iz src Apostolov in učencev, ter je preganjala zmote brezverstva in poganstva iz Palestine na vzhod in zahod, na sever in jug. Trumoma so prihajali resnice željni narodi v to svetlobo nebeškega nauka. Kakor žejni jeleni, pili so vodo nebeškega nauka ljubezni iz ust božjih poslancev, kamor so prišli. Kaj takega še niso slišali. Vero, ki so jo sami narodi imeli, jim ni zadostovala. Videli so nezmožnost svojih narejenih bogov in boginj. V njih srca se ni mogla useliti ljubezen. Kaj čuda če se jim je zahotelo nekaj višjega, nekaj plemenitejega. In to "višje" in "plemenitejše" so jim prinašali ti možje — apostoli.

Mislimo si sivolasega nadpastirja Sv. Petra takratne še male in mlade Cerkve, ko prihaja po apiski cesti od pristanišča Ostije proti Rimu, središču poganstva.

Po kaj gre ta mož v mesto, kjer ne pozna niti ene duše? — Ali bi se mu ne smejal celi svet, njemu ubogemu Galilejskemu ribiču, če bi bil povedal srečujočim Rimljanom, da

bode s svojim naukom, katerega prinaša, porušil svetišča bogov, da bo pregnal zmoto poganstva in da bo na kapitolu sezidal svetišče pravemu in živemu Bogu?

Da, smejati bi se mu moral svet; in res nič bi ne bil opravil, ko bi sveti Peter govoril kakor človek, v svojem imenu.

Toda prišel je v Imenu Najvišjega, prišel je v imenu Njega, ki mu je izročil ključe nebes, ki mu je dal

vso oblast v nebesih in zemlji.

Glej čudo! — Ni trajalo dolgo, ko je res že videl čredo Jagnjet in krotkih ovčic okoli sebe, ki so bili še le pred kratkim zgrabljivi volkovi — ljudje polni strasti in zavrattne krvoločnosti. Tudi se je vzdignilo peklo proti novemu nauku! Klal, mesaril, žgal in trpinčil je poganški svet njegove privrženice. Kri je tekla v potokih. Vendar v kljub temu je sveti Peter zmagoval in

BODI, BODI POČEŠČENO!

Društvena uradna himna

Po Slovaški narodni harmoniziral
Rev. K. Zakrajšek OFM.

Zelo slovesno.

1. Bo-di! Bo-di! Bo-di po-čei-če-no! Je-zus! Je-zus!
2. Je-zus! Je-zus! čuj te na-še spo-ve! Jve-sto Te-lju-
3. Kri-štu ro-ka, sr-ca vsi dvi-gni-mo! in pri-so-go

Fine.
1. Je-zus sve-to i-me. Je-zus sve-to i-me! V tem i-me-nu
2. be-čih src od-me-ve: Te-bi se gla-si-jo! Je-zus! Ti si
3. svo-jo po-nov-i-mo: Je-zus, mi smo Tvo-ji! Vsi s Te-boj, Bo-

1. vse do-bi-mo, kar le s sr-cem po-že-li-mo.
2. na-ša sla-va! V Te-bi je vsa sre-ča pra-va!
3. spod, ži-ve-ti, sta-bo vsi že-li-mo vmre-li.

Da capo al Fine.

To himno priporočamo društvom, da jo pogosto pojo, v zlasti pred sejo in po seji, pred sv. obhajilom in po sv. obhajilu.

Sestavljena je tako preprosto, da jo vsakdo lahko zaigra. Ta himna jako povzdigne duha in je najlepši uvod v vsako društveno prireditev.

zmagal. Ne on sam, ampak njegovi učenci, njegovi verniki. Nasičeni in pokrepčani s Telesom in Krvjo Jezusovo, s svojim vzornim življenjem so jemali moč krvoločnim pregnjalcem, jim odpirali oči in jih vodili v naročje Jezusovo. Da, pod križem je bilo zlomljeno poganstvo. Trpljenje in pregnanje vernikov je izbojevalo to velikansko zmago. Zmagal je križ! In v nekoliko stoletjih? Glej! V prahu leže tempelni malikov! Narod za narodom prihaja ter se kloni Jezusu in njegovemu nauku.

In glej, med drugimi narodi vidiš tudi majhen toda močan, krepak narod, ki se počasi približuje Križanemu. Nerad se loči od svojih gajev, kjer je častil svojega Svetovida in Peruna. Spoštuje svoje bogove. Toda ta novi nauk, ta nova vera je nekaj tako milega, tako vzvišenega, da se ji ne more ustavljati mehko in dobro slovensko srce. To so bili naši pradedje, to je bil naš slovanski narod, ki je čul glas slovanskih apostolov Cirila in Metoda. Čul jih je in jima sledil h Kristusu.

Sprejel je Slovenec v starodavnih časih sveto vero v Jezusa.

Ni je pa samo sprejel, temveč jo je tudi obdržal nepokvarjeno. Hranil in branil jo je kot svojo največjo narodno svetinjo. Da, branil jo je s svojo lastno srčno krvjo.

Berite zgodovino ubogega trpina Slovence v srednjem veku in videli bode, kako je kri tekla v potokih, kri najlepšega cveta našega naroda! In če hodiš po lepi deželi, kjer prebiva naš rod, ali ti ne govorijo cerkve in cerkvice posajene po vseh dolih in gorah na glas, da tod biva verni narod?

Poglej v duhu v cerkve napolnjene vernega ljudstva!

Poglej v duhu trume, ki tam ponižno kleče pri Gospodovi mizi!

Glej vse to in povej mi, če ni to jasen dokaz žive vere, trdnega prepričanja, da se edino le v katoliški veri, edino v družbi Jezusovi najde prava sreča, pravi mir in prava prostost srca?

Možje in fantje! Glejte ta narod je vaš narod, ta narod ste vi sami! Sinovi ste vernega slovenskega očeta in verne slovenske matere.

Dragi mož in mladenič! Tudi v dva sta spričevala vero v Jezusa, ko sta bila še doma med množicami po teh cerkvah pri obhajilni mizi. Tudi vajin oče vama je izročil neprečelnjiv zaklad svete vere kot svojo najdražjo dedščino, katero morata, če treba tudi s svojo lastno krvjo braniti. Dal Vama je ta zaklad, da ga ohranita svojim otrokom, kakor ga je on vama dokler bode Slovenec ostal Slovenec. Sveto nalogo sta toraj sprejela od svojega očeta, da to vero izročita neskaljeno, nepoškodovano vajinim bodočim potomcem.

Draga je ta dedščina in drago ceno so plačali za njo naši očetje.

Spomnimo se, kako so se morali boriti za njo, da so jo ohranili!

Zato boriti se boš moral tudi ti, da jo ohraniš. Da še več! Bojevati se boš moral še veliko bolj, kakor so se pa naši očetje, kajti tu, v novem svetu, v Ameriki, proti Slovenecem gotov verski pogin, če ti, mož, če ti, mladenič, takoj ne zastaviš vse svoje duševne sile in se vsi skupaj ne ustavite močnemu navalu sovražnikov. Sovražnik Najsvetejšega pritiska na nas od vseh strani. Strašno že gospodari med našim ubogim narodom. Dan na dan si osvaja dušo za dušo, srce za srcem in jih trga iz naročja svete cerkve!

V starih časih se je bilo lažje braniti. Za cerkev ni bilo tolike nevarnosti, ker je bil sovražnik očiten in poznan. Bil je ali Turek, ali pa Nемеc, Luteran. Danes pa se je prelevil stari zvit satan v Slovence, v brata, ne v sovražnika, ampak v navideznega prijatelja, ki mirno, navidez dobro nam želeč, prihaja v naše hiše, zavrt v raznovrstno časopisje ali pa v navidezno brezpomemben društven znak. Navidez samo — pravim! Kajti njegov namen je pa še veliko krutejši, veliko zlobnejši kot je bil namen Turkov, Mohamedanov, ali kakor so jih ljudje ime-

novali "pasjoglavcev," ki so požigali samo domove, ki so odpeljevali samo živino ali morili samo telo. Naš moderni sovražnik pa se ne dotakne niti našega premoženja, niti našega življenja, on hoče več! on hoče našo dušo, da ji ugasne luč svete vere.

To hoče naš zakrinkani sovražnik.

Toda slovenski mož, slovenski mladenič, poslušaj svareči glas, ki prihaja sem iz tabernaklja, od Svetega Rešnjega Telesa: "Bojte se veliko bolj onih, ki morejo umoriti dušo!"

(Dalje prihodnjič.)

R. I. P.

† FRANK GASPARI.

Blagemu možu v spomin. K.

"Umril je mož."

S. Gregorčič.

Z CLEVELANDA, O. smo dobili te dni žalostno sporočilo: "Zopet se je utrgala močna veriga "Ave Maria". Tu je umrl vaš zastopnik Fr. Gaspari 18. decembra in bil pokopan v soboto 20. decembra 1919."

Srce nas je zbolelo, ko smo čitali to kratko sporočilo in solze so nam zalile naše oči.

Vendar Bog je dal, Bog je vzel. Naš ljubi Frank Gaspari je bil pač dovolj bogat na dobrih delih. Tudi njegova knjiga dobrih del življenja je bila popisana in zato jo je pod zaprl in Mati M. Franka poklicala k ča za obilno in tež

časť tu na zemlji.

Res nam srce krvavi, ko gledamo v ta grob, ki nam je vzel tako krepko pomoč, tako navdušenega delavca in pomočnika! Res nam kapajo solze iz oči na ta novi ljubljenski grob v Clevelandu. Vendar, kar Bog stori, vse prav naredi. Tako vemo, da je tudi ta težki udarec samo njegovo delo in On že ve, zakaj nam je vzel ravno Franka Gašpari, katerega bomo tako zelo, zelo pogrešali.

— — —

Frank Gašpari je prišel v Ameriko pred 30. leti in se naselil v Clevelandu, O. Tu je ostal nekako 7 let. Od tam se je podal s svojo ljubljeno soprogo Mrs. Ivanka Gašpari v državo Pa. kjer se je naselil v Moon Run, Pa. Leta 1914 se je pa zopet vrnil nazaj v Cleveland, kjer je bil nekaj časa uslužben pri Mr. Antonu Grdina, pozneje je šel pa v tovarno, kjer je delal do zadnjega, dokler ga ni bolezen položila na bolniško in na smrtno posteljo. Bil je 58 let star, ko je umrl.

— — —

"Umrl je mož," je pri neki priliki zapel naš slavni pesnik Simon Gregorčič. "Umrl je mož, kje tak še med nami prebiva?"

Pokojnega Franka Gašpari nisem poznal toliko osebno. Videla sva se morda komaj petkrat v življenju. Toda poznal sem ga pa pismeno in pa — po njegovem delu, po njegovem navdušenju, po njegovi požrtvovalnosti za dobro stvar, vzlasti pa po njegovi vernosti in krščanskem življenju in katoliški zavednosti.

Zatorej vem, da morem — če o kom drugem — o pokojnem Franku Gašpari napisati ob njegovi smrti: Umrl je mož!

Da, to je bil Frank! Mož! Cel mož in sicer cel katoliški mož je bil, kakoršnih nam tako zelo pomanjkuje med Ameriškimi Slovenci.

— — —
ravi mož je mož prepričanja.

* * *

prepričanja, treznost
nost in neomajnost

načel — to imenujemo pravo močnatost.

Mož je značaj!

Trst na vodi se maje in uklanja, kamor veter piha.

Ne tako hrast na gori.

Pravi mož je kakor hrast na gori, ki stoji močno in krepko in junaško kljubuje vsem viharjem in vetrom. Veter ga more zlomiti, upogniti nikdar. Pa naj piha na katero koli stran.

Tak je mož!

Njegovo prepričanje ni kakor obлека, katero spreminja vsaki dan, ali po vremenu.

Mr. Frank Gašpariju bode dal vsakdo spričevalo, da je bil tak mož celo svoje življenje.

On ni bil učen človek. Njegove šole so bile navadna ljudska šola doma na kmetih.

Vendar pa je bil mož prepričanja. On je dobro premislil, je veliko čital in potem naredil svojo sodbo, in začrtal svojo pot, si postavil svoja načela in se jih potem oklenil in držal. Pa naj bi bilo prišlo k njemu sto propadlih študentov, z še bolj votlo donečimi frazami o svobodi, o svobodomiselnosti, o naprednosti, Frank je vse to poslušal, prevdaryl in — ostal vzor katoliškega moža. Znal je tako lepo odgovoriti vsakemu takemu nadmodrijanu, da je vsakega vgnal v kozji rog, da je moral molčati.

Bil je v Moon Run, torej v naselbini kjer ni cerkve in tudi slovenskega duhovnika ni. Bil je med brezverci in drugoverci. Toda ostal je isto povsod — kakor mož — odločen katoliški mož.

Ko je bil v Moon Run je imel tudi "bordarje". Tudi k njemu se je urinil katerikrat kak rdečkar, ki je prinesel v svoji puhli glavi veliko "rdečih sanj". Takega je skušal najprej prepričati o njegovi zmoti in sicer z lepa. Skušal mu je z resnimi besedami dopovedati, da je siromak v zmoti, kdor prezira vero svojih očetov. Ako pa vse to ni pomagalo, odslovil ga je z lepa iz svoje hiše, češ naj si poišče gnjezdo,

kjer so ptiči enakega perja.

Da, pokojni Frank Gašpari je krasen zgled veliko našim slovenskim fantom in možem, ki se dajo tako hitro preslepiti, da teptajo to, kar je njih oče tako visoko čislal in ljubil.

Mr. Frank Gašpari je bil pa tudi pravi in cel katoliški mož v svojem življenju. On je veroval tudi s svojim življenjem, s svojim poštenjem. Njegovo življenje je bilo v resnici vzorno katoliško življenje. Bil je zvest mož svoji ljubljeni soprogi, enako blagega srca in enakega navdušenja za dobro stvar in enake požrtvovalnosti.

Spolnoval je vestno svoje verske dolžnosti. Nedeljska sv. maša mu je bila sveta dolžnost. Pri njem se je molilo in postilo.

Kaj čuda potem, da je tako srečno živel s svojo soprogo, kaj čuda, da ga je čislal in spoštoval vsakdo, kdor ga je poznal.

Gašpari je "fejst mož" — so rekli vsi, ki so ga poznali in to je tudi bil.

Da, umrl je mož, Frank Gašpari, mož katoliškega možatega življenja!

— — —

Posebno pa je pokojni Frank pokazal svojo močnatost v dejanju.

Imamo veliko mož, ki so strašno katoliški ko "drže" kak govor v kaki katoliški organizaciji, ali konvenciji, ali kadar so med možmi enakega prepričanja, kadar jim tako kaže. Tudi v cerkev hodijo in spolnjujejo svoje verske dolžnosti.

Toda, da bi pa kaj za katol. stvar storili — o tega pa ne! Za to jih pa ne boste dobili. Danes nimajo časa. Jutri so bolni. Pojutranjem nimajo zmožnosti! Potem zopet žena ne pusti! Potem so zopet otroci bolni! In tako dalje!

So možje prepričanja, so možje življenja. Niso pa celi možje! Manjka jim še glavna lastnost prave močnatosti: — niso možje dejanja.

To pa je glavna lastnost pravega moža. In mora biti pred vsem lastna moževemu značaju in stališču na

zemlji v človeški družbi.

In v tem pa je bil posebno velik mož pokojni Gaspari. V tem ga pa lahko postavljamo v zgled našemu katol. moštvu cele Amerike!

Navdušenje za katoliško miselj med nami Ameriškimi Slovenci ga je naredila navdušenega apostola katol. tiska, med svojimi rojaki po Clevelandu. V svojem prepričanju je videl, da je najbolj važna zadeva med ameriškimi Slovenci — zadeva katoliškega tiska. Ko je nastopil naš list "Ave Maria" z vso odločnostjo z znanimi članki "Naša rdeči", in pozno sicer vendar še o pravem času posvetil v njih delovanje in njih tajne mahinacije, proti katoliški misli med nami, bil je med tisoči drugimi tudi Fr. Gašpari, ki nas je navdušeno pozdravil in se oklenil lista "Ave Maria" z vsem srcem in z vso ljubeznijo in posvetil se je tem velikemu delu kot njegov najbolj navdušeni apostol in sotrudnik. Tisoč naročnikov nam je pridobil novih in veliko ohranil.

O tem bi pa največ vedeli povedati Clevelandski naročniki.

Da ti vedo, kako je naš blagi apostol kat. tiska večer za večerom, zlasti pa cele nedelje žrtvoval v to, da je hodil od hiše do hiše od naročnika do naročnika, pobiral naročnino, navduševal nave naročnike, raznašal knjige, koledarje.

Koliko nedelj v letu je šel iz Anzel Rода — ki je nekoliko ven iz slovenske naselbine — zjutraj k sv. maši, pa ga ni bilo domov celi dan, do poznega večera. Žrtvoval je obed, je počitek, čas in denar za dobro stvar. Še le zvečer je prišel navadno domov ves utrujen in lačen. Vendar vesel, ako je "dobro opravil," žalosten in potrtn, ako je šlo slabo.

Cele kupe imamo njegovih pisem, katere je pisal. Okorna je bila ta pisava. Vendar vsaka črkica govori o ljubezni, govori o navdušenju za dobro stvar.

Posebno eno je, kar naj to posebno poudarimo. — Pokojni Frank Gašpari je bil navdušen Marijin

častilec. Marijo je ljubil kakor jo malo kdo drugi ljubi. Noben otrok ne more svoje matere tako ljubiti, kakor je Frank Gašpari ljubil Marijo.

Ako pa to vemo, o, potem si pa lahko razložimo, zakaj je Frank Gašpari toliko storil za Marijo, za njen list "Ave Maria". Povejte mi, katera žrtev je ljubečemu otroku prevelika za ljubljeno mater.

Da, list "Ave Maria" je izgubil s pokojnim Frankom Gašpari silno veliko! Izgubil je svojega navdušenega apostola in razširjevalca.

Marija je hotela najbrže, da so prišle te vrstice ravno v slavnostno številko društev Najsv. Imena mož in fantov. Kakor ljubeča mati rada postavlja dobrega starejšega sina mlajšim v zgled. Tako je storila z Mr. Gašparijem naša nebeška mati Marija.

Kakor bi hotela reči:

Sin, slovenski mož, slovenski fant! glej pokojnega Franka! Glej, koliko je on storil za me, za mojo čast! Ali bi ga ne hotel tudi ti posnemati? Koliko bi se dalo doseči, ko bi imela vsaka slovenska naselbina vsaj po enega takega-le moža.

Zato, blagi Frank Gašpari, naš dobitnik in sotrudnik: Počivaj v miru! Odpočij se tam pri Mariji, na materinem srcu od obilnega truda za njo.

Ne pozabi pa tudi tam prositi Marijo blagoslova za naše težko delo! Povej Materi o naših težavah! Povej o našem trpljenju in reci ji, naj nam pomaga.

Vse naročnike po prosimo, naj vsakdo zmoli zanj vsaj eno Češčeno Marijo.

R. I. P.

Aleksander Veliki, macedonski kralj si je prisvojil deželo za deželo, vzel je mesto za mestom. Vse se ga je balo in vse trepetalo pred njim. Slednjič pelje velikansko vojsko proti mestu Jeruzalemu. Hoče namreč razdejati mesto in umoriti velikega duhovna, ki je bil ob jednem poglavar mesta. Veliki duhovnik in vse mesto trepeta pred sovražnikom. S strahom pričakujejo njegovega prihoda. V veliki stiski se poda izraelsko ljudstvo v tempelj in daruje žgavno daritev in prosi pomoči od Boga. Ko je prišla Aleksandrova vojska pred mesto, gre veliki duhoven v vsem

svojem duhovskem ornatu ven iz mesta pred Aleksandra. Ko mogočni kralj zagleda duhovnika in na njegovem čelu ploščico s presv. Imenom — "Jehova" — približa se mu Aleksander spoštljivo in poklekne pred njim. Vsa vojska ostrmi, kaj bi to pomenilo. Njegov prijatelj Parmenion ga vpraša, po uzroku. Aleksander mu reče: "Nisem pokleknil pred duhovnikom, ampak pred Tistim, čigar ime ima na čelu in čigar duhovnik je — namreč pred Večnem Bogom Jehova!"

Vsak katoličan enako vidi v duhovniku samo Onega, čegar poslanec in zastopnik je — Boga.

V SVITU VEČNE LUČKE.

PRIDITE, MOLIMO GA!

Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje..)

Revščina tabernakelnovega
stanovalca.

JUDJE, kateri imajo res krščansko ljubezen do bližnjega, obiskujejo bolnike, reveže in vse, ki so žalostni. Naš Zveličar je vse

to za časa svojega telesnega bivanja na zemlji, kakor tudi sedaj v evharistiji, živi v največji revščini.

Naš Zveličar hoče biti najrevnejši med revnimi, da lahko poda svojo roko največjemu revežu rekoč: "Tvoj brat sem." Bil je rojen v hlevu pri živalih. Preživel je nekaj časa v Egiptu v zapuščeni. V Nazaretu je živel v revščini.

Jezus je bil vedno rad pri revežih. Hotel je biti sam največji revež. Molčal je in ponižno poslušal nauke v sinagogi.

Vse, kar je pripravil za sebe, je bilo revno. Nosil je delavsko obleko. Ko je molil je klečal na golih tleh. Vžival je hrano, kakoršno uživajo reveži. Živel je ob miloščini. Potoval je kot revež. Bil je lačen in žejen, kakor reveži. Zavoljo njegove revščine so ga bogatini prezirali in ga imenovali tesarjevega sina. Kljub temu pa je Jezus rekel: "Gorje vam bogatini!"

Njegovi učenci so ga zapustili ob smrti, bil je pokopan v tujem grobu.

Njegova ljubezen do zapuščenih ga je prisilila, da je skrnil svojo slavo in božanstvo v najsvetejšem zakramentu.

Njegovo evharistično življenje še revnejše, kakor nekoč njegovo telesno življenje. Njegovo stanovanje so revne cerkve, ki so večkrat revnejše, kakor betlehemiški hlev, tabernakel, zložen iz slabih desk.

Vse, kar se rabi za najsvetejšo daritev, se da kot miloščina — kruh, vino, platno, kamor se položi. Iz nebes ne prinese drugega, kakor svojo vzvišeno osebo in svojo ljubezen.

Daruj Jezusu posode iz srebra in zlata, porabi vso umetnost za tabernakle; napravi zavese iz najdražje snovi — kaj je vse to v njegovi pričujočnosti?

Reveži so brez obrambe; Jezus v najsvetejšem zakramentu je izročil na milost in nemilost svojim sovražnikom. Reveži imajo malo prijateljev ali sploh nikogar; kje so Jezusovi prijatelji? Večini človeštva je tujec, nepoznan. Ko je bil Jezus v Simonovi hiši, je prišla neka žena in zčila puščico dragega mazila na njegovo glavo. Njegovi učenci so rekli: "Čemu ta potrata? Ali bi se mazilo ne moglo drago prodati in dati revežem?" Jezus pa je rekel: "Zakaj ste nadležni tej ženi, ker mi je storila dobro delo? Resnično vam povem, kjerkoli se bo oznanjal ta evangelij po celem svetu se bo govorilo tudi o tem, kar je storila, v njem spomin."

Tudi sedaj svet posnema učence v kritikovanju onih oseb, ki obiskujejo Jezusa v tabernaklu. "Čemu ta potrata časa pri oltarju?" Odkod bi prišla toraj lepota one hiše, kjer prebiva tisti, ki je bil rojen v hlevu?

Duša krščanska, zmeni se tako malo za tako govorjenje, kakor se

je zmenila Marija Magdalena. Obiskuj Jezusa v cerkvi in skrb za okras njegovega oltarja.

Skušnja uči, da so oni, ki največkrat obiščejo reveže in jim pomagajo tudi največkrat v cerkvi in največkrat skrbe za okrašnje oltarja. Vsim onim, ki so zoper okrašnje cerkve, bi zaklical: "Ali se kedaj spomnite na reveže, kadar ste se namenili iti na obisk? Kaj storite za reveže Kristusove? Ali kedaj kaj sebi pritrgate zavoljo revežev? Nikoli! Neverna duša, ali obiskuješ Jezusa in njegove reveže!"

Potreba pride tudi, da je treba prodati celo svete posode. Svetniki so to storili. Splošno pa je prav, če častimo Jezusa s tem, da krasimo njegove oltarje.

Nikdar se ne boj ljudske sodbe. Poslušaj Jezusa, ki odgovarja onim, ki te obsojajo: "Zakaj motite to dušo? Ker me obiskuje in okrajuje oltarje, kjer jaz stanujem, dela dobro delo!"

Res je, da ne bo vse povedano po celem svetu, kar storiš za okras hiše božje, kakor se je to zgodilo o Mariji Magdaleni. Tvoje plačilo pa bo obilnejše. Poslušaj besede, katere bo izrekel sodnik poslednji dan. "Pridite blagoslovljeni mojega očeta: bil sem lačen in dali ste mi jesti; bil sem žejen in dali ste mi piti; bil sem nag in ste me oblekli." Te besede veljajo za dela, katera smo storili revežem; ali pa ni Jezus v tabernaklu prvi revež, katerega moramo obiskati in mu pomagati? Kaj naj še povemo, da se vzbudi tvoja gorečnost do obiskovanja Jezusa v najsvetejšem zakramentu in v gorečnosti za krašenje njegovih oltarjev?

(Dalje prih.)

DOPISI.

Sheboygan, Wis. — Tu pošiljam v dar \$1.00 in moj nasvet, kako bi se list "Ave Maria" še bolj razširil, je ta-le: V januarju naj bi se po vseh naselbinah sešli na sejo vsi tisti rojaki in rojakinje, ki ljubijo ta list in znajo, da je ta list najbolj potrebna stvar med Slovenci v Ameriki za našo sv. vero in za katoliška načela, kajti noben list se tako neustrašeno, tako odločno in tako junško ne postavi v bran naj bode proti komurkoli. Gg. župniki naj bi se povabili na to posvetovanje. Tu bi se v vsaki naselbini razpravljalo, kako doseči, da bi v naselbini ne bilo hiše, ki bi ne imeli lista "Ave Maria". Jaz bi svetoval, da bi se zglasili možje in fantje kot razširjevalci krščanskega berila, v klub "Ave Maria." Tudi žene in dekleta, da celo otroci bi lahko spadali v ta klub. Tu bi se sklenilo, da se obišče vsaka hiša v naselbini. Razdelilo bi se po ulicah in okrožjih. Vsaka oseba bi vzela v oskrbo eden ali dva bloka. Ta oseba, bi skrbela, da naročniki njenega okrožja dobivajo list redno. Osebam, ki bi se ga ne hotele naročiti, bi se od časa do časa, prinesel list na ogled. Morda bi ga hoteli nekateri kupiti vsako številko sproti. To bi bilo res nekaj truda. Vendar za tako plemenito stvar, kakor je katoliški list, kdo bi ne bil pripravljen nekoliko žrtvovati. Saj naši verski nasprotniki ravno to delajo. Tako se ni brezverstvo med nami samo razširilo, tako se tudi vera ne bode. Brez muje se še črevelj ne obuje.

Morda, kdo zmajuje z glavo, češ to je preveč! Kdo bode to delo sprejel. Bratje, mislim, da ga ni med nami, ki bi ne videl, da nikdar še ni bilo med nami bolj potrebno katoliško berilo, vzlasti tako odločno, kakor je "Ave Maria," kakor je dandanes med nami Ameriškimi Slovenci. Mi smo že silno veliko zamudili. Ko bi bili katoliški možje kaj takega delali že pred desetimi

leti, bilo bi danes med nami drugače. Zato nikari ne čakajmo do jutri. Jutri zna biti prepozno! Takoj danes, takoj meseca januarja naredimo ta veliki korak. V vsaki naselbini naj bi se priredila igra ali zabava za podporo lista "Ave Maria". Glejmo kam smo že prišli. Glejmo, kako je ves naš svet prepleten z nasprotnim delom, zoper vero in zoper red v človeški družbi. Ves svet divja v propad. Očetje, matere sami vidite pri mladini, kako vam je potreba nazaj vere in reda. Naši stariši, kako so cenili našo vero, da so nam jo izročili kot dedščino. Za njimi! Za to pa nam treba verske prebujе, verskega prenovljenja. Tega bomo pa dobili po listu "Ave Maria."

Naj se še kak zastopnik ali čitatelj oglasi in naj pove, kaj on misli. Zganimo se! Na noge! Na delo! Gre se za nas. Vera je naša! Marija je naša Mati. Če se list "Ave Maria" tako nevstrašeno bori za ti dve dragoceni nam stvari, ali se ne bori za nas, za kar je naše? mu nismo dolžni pomagati oziroma nismo mi dolžni najprej delati za se za svojo vero, za svojo Mater, da nam bode "Ave Maria" pri tem pomagal. — Ne bodimo zaslepljeni, da ako udarimo g. Zakrajšeka, da udarimo po "Ave Maria", da udarimo po kom drugemu kakor po sebi, po svojem srcu, da škodimo samo sebi! — Oh, ko bi vzlasti naši gg. duhovniki šli v tem naprej!

Frank Mikolič.

Joliet, Ill.: — Namenil sem se oglašiti in napisati nekoliko vrstic v naš nabožni cerkveni list in prosim, da ga uvrstite v "Ave Maria." Naj tudi drugi Slovenci slišijo, kako se imamo mi v veliki naši slovenski naselbini v Jolietu ali po domače v "slovenskem Rimu."

V verskih zadevah napredujemo vedno bolj pod vodstvom neumorno delavnega č. g. župnika Plevnika. Dalje naznanjam, da se je ustanovilo društvo Najsv. Imena z 250 člani. K temu društvu pa niso pristopili samo starejši možje, temveč tudi naši tukaj rojeni slovenski mladeniči. Tudi teh je veliko pristopilo pod prapor Kristusov. Med njimi jih je veliko, ki so bili vojaki in nosili puško po

Francoskem.

Druga dika naše župnije so slovenska dekleta Marijine družbe in družbe Sv. Neže. Kako ganljiv prizor je, kadar gredo skupno k mizi Gospodovi, da sprejmejo ženina Jezusa v svoje srce.

Tudi bratovščina presv. Rešnjega Telesa in Živega Rožnega venca se bode v kratkem pomnožila na veliko število.

Vse to kaže, da smo v Jolietu zavedni katoličani in vneti za čast božjo. To je pokazala tudi letošnja božična kolekta, ko se je nabralo štirinajst sto in štiri in dvajset dol. med 6. sv. mašami, katere sta imela naš g. župnik in častiti g. Venceslav Šolar O. S. B. Vošim vsem kat. Slovencem in Slovenkam sveto in veselo novo leto 1920, posebno pa naročnikom "Ave Maria" in želim, da bi si letošnje leto pridobil še veliko, veliko novih naročnikov in dobrotnikov. V to pomagaj Bog in Marija in sv. Jožef.

Marko Bluth,
zastopnik za "Ave Maria," 608 Broadway Str., Joliet, Ill.

Cleveland, O.

Cenjeni g. urednik: — Ker se prvič javim na tem prostoru, oziroma radi delovanja našega društva Najsvejšega Imena, Mladeniški oddelek, v cerkvi Sv. Lovrenca, bi prosil, da sprejmete in sporočite teh par vrstic.

Najprvo želim vsem čitateljem "Ave Maria" veselo in srečno Novo leto! Posebno želim, da bi to prihodnje leto, bilo posebno veliko in uspešno za pridobitev veliko članov v naše Dr. Najsvejšega Imena. Tukaj nas je okoli 35 fantov. Pri zadnjem slovesnem sprejemu ob priliki štirideset-urne Pobožnosti je bilo 16 novih članov sprejetih v društvo. Na glavni letni seji so bili izvoljeni sledeči odborniki: Predsednik, Frank Suhadolnik; Tajnik, Frank Shuster; blagajnik, Joseph Košak; poročevalec za list "Ave Maria", Mike Šušteršič in za "Holy Name Journal" Frank Suhadolnik in Alfred Verhuc.

Nadalje je društvo sklenilo prirediti igro 25. januarja v prid Slov. Narodnemu Domu v Newburghu, kar kaže, da je društvo na nogah najsibode v korist narodu ali cerkvi.

Tudi v prihodnje bo društvo imelo vsaj enkrat na mesec "Debate," ker bodo te debate zelo podučljive in zanimive, se upa, da se bo še več fantov vpisalo v to društvo. Seje se vršijo v šolskih prostorih vsaki drugi četrtek v mesecu ob pol osmih zvečer.

Kdor želi kaj več vedeti o tem društvu, se lahko obrne na kateregakoli člana ali pa na našega duhovnega vodjo Father Omana.

Z Bratskim pozdravom do vsih članov društva Sv. Imena v Združenih Državah.

Član.

Indianapolis, Ind.: Upam, da mi boste dovolili, da se tudi iz naše župnije ogla-

sim, ker hočemo na kratko sporočiti, da smo pri nas prav zadovoljno obhajali božične praznike. Ljudje so kar v trumah prihajali k sv. mašam. V naši cerkvi smo imeli devet sv. maš na sveti dan. Kakor čujemo je letošnja božična kolekta presejala vse prejšnje, kajti znašala je nad \$600.00. To je dokaz, da vlada v naši župniji pravi duh, da so župljani zadovoljni s svojim župnikom, Rev. P. Cirilom O. M. C., da ga čislajo in ljubijo. Slišali smo tudi, da so dobili g. župnik letos lep "Kristmas prezent", zlato uro v vrednosti \$52.00 in zraven pa še cekin za \$10.00. — S tem so župljani jasno pokazali, da čislajo svojega navdušenega dušnega pastirja. In to je tudi prav! Vsak dober katoličan tu v Indianapolis lahko vidi njegovo delo in spozna, kako se trudi za nas. Župljani, le tako naprej! Ako bomo sledili tako dobremu in navdušenemu voditelju, kakor je Rev. P. Ciril, in bomo šli z njim roka v roki, gotovo nam nikdar ne bode žal.

Oh naj pa omenjam, da se je med nami že govorilo o ustanovitvi društva Najsv. Imena mož in fantov. Vendar možje čakamo in čakamo, pa se kar nihče ne zgane. Možje kar eden naj se ojunaci in naj se loti dela. Vstanovimo tu di pri nas tako prepotrebno društvo. Z veseljem čakamo, kdaj bode tudi za nas isti srečni dan, ko se bodo vsi naši vrli možje in fantje združili v tako lepo društvo, da bomo potem skupno nastopili kot en mož in se skupno postavili v bran proti našim skupnim sovražnikom. — Želeč Vam g. urednik in vsem čitateljem "Ave Maria" srečno novo leto.

Faren.

Pueblo, Colo. — Priloženo Vam pošiljam Božično darilo za naš nabožni list \$5.00, ker vidim, da list "Ave Maria" silno veliko dobrega stori za Slovane v Ameriki. Žali Bog, da imamo premalo katoliških listov tukaj v Ameriki med Slovani. Želim, da bi naš list "Ave Maria" dobil veliko natočnikov za prihodnje leto 1920, ker je res list velikega pomena.

Geo. Thomas.

Cenjeni gospod Thomas: — Bog Vam stokrat plačaj ta velikodušni dar. Da, trudimo se, kolikor se moremo, da bi pomagali našemu ubogemu narodu. Ako bomo za leto 1920 dobili res vso ono moralno in gmotno pomoč, katera se nam obeta, vemo, da bomo še jako veliko dosegli. Bog Vas živi, g. Thomas!

Urednik.

Aurora, Minn. — Sporočam, da smo dobili slovanskega duhovnika Rev. J. Jershe. Morda se bodo naši ljudje kaj bolj obrnili k cerkvi. Do sedaj so bolj malo podpirali cerkev, še manj pa vanjo hodili. Rev. J. Jershe stanujejo na Biwabiku in hodijo sem k nam na Aurora ob nedeljah. — Če pride Vaša zastopnica. Mrs. Preglet sem, me zelo veselilo in bom šla z njo po vseh hišah, da se bode list bolj razširil. — Pozdrav.

Mrs. E. Smolich.

Chicago, Ill.

Cenjen ig. urednik: — Vaš list "Ave Maria" se mi v resnic tako dopade, da komaj pričakujem, da ga dobim ter ga z veseljem prečitam. Kako lepo nas podučuje. Žal mi je, da mi je bil tako dolgo neznan. Vse naročnike lista "Ave Maria" prosim, priporočajte list "Ave Maria" svojim prijateljem in znancem. Nobeden se ne bode kesal. Prepričana sem, da se bode vsakemu dopadel, kakor se meni.

Vas pozdravljam in želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

Gerturud Polajner.

DRAGI OTROCI.

Sedaj se Vas je pa toliko zbralo na našem "cornerju", da sem prav v zadregi. Vendar, da Vam ustrezem, dobil sem za prihodnjo, 2. številko "Ave Maria" toliko prostora, kolikor ga bode potreba, da boste vsi prišli v večini na vrsto. Hura! otroci! Watch next number!

Prihodnja številka "Ave Maria" bode posvečena našim katoliškim družinam.

Štev. 3. bode posvečena mladeniškim društvom.

Štev. 4. Trpljenju Jezusovemu.

Štev. 5. Sovražnikom križa.

Štev. 6. Velikanočni dolžnosti.

DAROVİ ZA LIST "AVE MARIA".

Mrs. Katarina Kuhel, Cleveland, Ohio. \$1.00, — Mary Panian, Buhl, Minn. 50c., — Mrs. Ana Stark, New York, 50c., — Neimenovani Eveleth, Minn. 50c., — Mr. Frank Mikolich, Sheboygan, Wis. \$1.00, Mrs. Gertrude Polajnar, Chicago, Ill. — \$1.00, — Mrs. Maria Otoničar, Cleveland, Ohio. \$1.00, — Mr. John Bischan, Farrell, Pa. \$5.00, — Mr. Čohn Mihelich, Sparta, Minn. 50c., — Mr. Jernej Darnik, Sparta, Minn. 25c., — Mr. Mike Podpeskar, Gilbert, Minn. 25c., — Mrs. Mary Hoge, Bridgeport, Ohio. \$5.00, — Mr. Louis Srebrnak, Calumet, Mich. 50c., — Miss Josephina Tonja, Barberton, Ohio. \$1.00, — Mrs. Josie Vidmar, Cleveland, Ohio. \$1.00, — Mrs. Frances Baraga, Lorain, Ohio, \$2.00, — Mrs. Maria Konečnik, Morgantown, Ind. \$1.00 — Mrs. K. K. Slogar, Ely Minn. \$1.00, — Master Joseph Dreščak, Lorain, Ohio, \$1.00, — Mr. Mihael Bulich Canning, Ohio. 25c. — Mrs. Maria Jernevec, Johnstown, Pa. — \$1.00, — Mr. Valentin Dolinar, Barberton, Ohio. \$2.00, — Miss. Katie Pfeifer, New Rochelle, N. Y. 50c., Mrs. Ana Jakšič, Mc Gregor, Minn. 50c. — Mrs. Maria Kostelec, Roodale, Ill. \$1.00, — Mr. Anton F. Kozlevchar, West Allis, Wis. \$1.00, —

Mrs. Maria Jakopich, New York, N. Y., \$1.00. — Mrs. Čennie Maronich East Helena, Mont., \$3.00, — Mrs. Katie Stepancich, East Helena, Mont., 50c. — Mrs. H. Heinrecher, Pittsburgh, Pa., \$1.00, — Mrs. Amalia Furlan, Cleveland, Ohio. \$1.00, — Mrs. A. Hlapše, Cleveland, Ohio, — \$1.00, — Mr. Marko Bluth, Joliet, Ill. \$1.00, — Mr. Frank Hren, Warchester, N. Y. \$1.00, — Mrs. Maggie Morgal, Tioga, Wis. \$2.50, — Mr. Stephen Jenko, Oakdale, Pa. 50c., — Mrs. Mary Aufderklam St. Mary's, Pa. 75 centov.

Vsem darovalcem se prav lepo zahvalimo. Bog plačaj. — Urednik.

Darovi za Rev. Simona Lampe O. S. B. Indijanskega misijonarja.

Mrs. Frances Mervar, Cleveland, O. \$1.00, — Mrs. Mary Panian, Buhl, Minn. \$1.00, — Mr. Čohn Koprivnik, Martin, Pa. \$1.00.

Darovi za častito sestro Elizabeto.

Mr. John Koprivnik, Martin, Pa. — \$1.00, — Miss Katie Pavlich, New York, N. Y. \$2.50.

Darovi za Rev. F. X. Meško.

Mr. John Koprivnik, Martin, Pa. \$1.00, — Miss Katie Pavlich, New York, N. Y. \$2.50.

ZAHVALE.

Zahvaljujem se Žalostni Materi Božji in Presvetemu Srcu Jezusovemu za podeljeno zdravje meni in mojemu otroku. M. I. Eveleth, Minn.

Zahvaljujem se Mariji Devici in sv. Luciji za pomoč v nevarni bolezni. Mrs. Uršula Gabriel, West Pullmah, Ill.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinem se zahvaljujem za vse prejete milosti in dobrote v minulem letu, katere sem prejel za dušo in telo na priprošnjo Sv. Jožefa in sv. Antona Padovanskega.

Marko Bluth, Joliet, Ill.

Ostalo je veliko dopisov in spisov, za katere je zmanjkalo prostora. Pride prihodnjič.

PROSIMO POTRPLJENJA!

Podpisani prosim sprejema v možko društvo Najsv. Imena in obljubim vestno spolnovati društvena praviša po svoji možnosti do svoje smrti. Spadam v župnijo Sv. v ...
Ime
štev.
v
Država.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovincem pripo-
ročam svojo trгови-
no z železino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Kašelj

Je znan kot eden najbolj znanih
znakov, ki spremlja prehlad, gripo
in kadarkoli so prizadete cevi sap-
nika. Zato potrebujete zdravilo,
ki bo olajšalo vnetje in na ta način
ustavilo vznemirjenje ter kašelj.
Nobeno zdravilo ni boljše, kakor

**Severa's
Balsam
for Lungs**

(Severov Balsam za pljuča), ki je
dobro poznan iz leta 1881, kot
vpešno zdravilo za zdravljenje
prehlada, hripavosti in kašlja, zla-
sti če izhaja iz vnetja sapnih cevi,
krčnih napadov in influence. Cena
25c in 1c davka, ali 50c in 2c dav-
ka, v vseh lekarnah.

Severov almanah za Slovence za leto
1920 zastoji! Vprašajte zanj svo-
jega lekarnika.

**W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA**

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nabožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinjic
i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, Ney York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovincem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

KRASNI ROMAN

"Milijonska Nevesta"

se dobi pri:

JOSEPH TOMIC

zvezek po 12 c. ali celi \$7.20

2424 So. Harding Ave.

CHICAGO, ILL.

Iščem tudi zastopnike.

JOHN N. PASDERTC

cor. Cora in Hutchins Str.

JOLIET, ILL.

Slovenska mesnica in Groceriy
Blago najboljše vrste.

Vsem svojim odjemalcem in
prijateljem vošim srečno in
veselo novo leto.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim bla-
gom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker
imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-
leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin,
stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." —
Trije ambulančni in hollniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki
čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovolj-
nost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani dobre veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima. Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življenju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin, korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpravi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo, vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za zaprtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoznost, pomanjkanje energije, splošno omemoglost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila. Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začuden čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo uporabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill